

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/135/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113227202
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1113227202.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a členov senátu JUDr. Silvie Walterovej a Mgr. Adely Unčovskej v právnej veci navrhovateľa: A. S.Ý., H.. XX. XX. XXXX, C. A. XX, S., zastúpený: IURISTICO s. r. o., Čimborkova ul. č. 13, Košice - Sever, IČO: 36 588 041, proti odporcovi: OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova ul. č. 5, Bratislava, IČO: 31 318 916, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26. januára 2015, č. k. 6C/82/2013 - 207, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4. 556, 14 eur, úrok vo výške 3, 62 % ročne zo sumy 4. 556, 14 eur od 04. 06. 2013 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 8, 75 % ročne zo sumy 53. 110, 27 eur od 03. 04. 2013 do 03. 06. 2013, úroky z omeškania vo výške 8, 75 % ročne zo sumy 4. 556, 14 eur od 04. 06. 2013 do zaplataenia p o t v r d z u j e a vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 2. 113, 74 eur z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplataenie úrokov (úžitkov) vo výške 6, 89 % ročne zo sumy 53. 110, 27 eur od 30. 06. 2008 do 03. 06. 2013 a v časti úrokov z omeškania vo výške 8, 75 % ročne zo sumy 17. 424, 27 eur od 03. 04. 2013 do zaplataenia, zastavil a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4. 556, 14 eur, úrok vo výške 3, 62 % ročne zo sumy 4. 556, 14 eur od 04. 06. 2013 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 8, 75 % ročne zo sumy 53. 110, 27 eur od 03. 04. 2013 do 03. 06. 2013, úroky z omeškania vo výške 8, 75 % ročne zo sumy 4. 556, 14 eur od 04. 06. 2013 do zaplataenia, a vo zvyšku návrh zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 21 ods. 5, § 25 ods. 1, § 32 ods. 1, 3, 4 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, § 107 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že mal v konaní preukázané, že odporca sa dozvedel o neplatnosti dražby, ktorú na jeho návrh zo dňa 28. 03. 2008 vykonal dražobník 1. KOŠICKÁ DRAŽOBNÁ s. r. o. dňa 30. 06. 2008 dražbou nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve R. K. B. G. K., za ktorú navrhovateľ ako vydražiteľ zaplatil dňa 30. 06. 2008 kúpnu cenu v sume 53. 110, 27 eur a ktorú dražobník dňa 02. 07. 2008 poukázal na účet odporcu, najneskôr dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 27. 02. 2012, č. k. 10C/152/2008 - 147 (ktorým bolo určené, že dražba rodinného domu, súp. č. XXX v Rožňave, na pozemku p. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 337 m² a pozemku p. č. XXXX/X - záhrady o výmere 271 m², zapísaných na Liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie Q., konaná dňa 30. 06. 2008, je neplatná), ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. 01. 2013, č. k. 5Co/140/2012 - 189 nadobudol právoplatnosť dňa 25. 02. 2013 s tým, že nakoľko odporca navrhovateľovi nevydal všetko, čo bezdôvodným obohatením od navrhovateľa nadobudol, uložil mu povinnosť vydať mu spolu s bezdôvodným obohatením aj úžitky z neho, pričom výšku úžitkov určil vo výške priemernej úrokovej miery z úverov obchodných bánk k 04.

06. 013, t. j. vo výške 3, 62 % ročne zo sumy 4. 556, 14 eur od 04. 06. 2013 do zaplatenia a vo zvyšku návrh v tejto časti zamietol. Rozhodnutie o priznaní príslušenstva (úroku z omeškania) odôvodnil právne ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. účinného od 01. 02. 2013 a vecne tým, že nakoľko výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, zaviazal odporcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8, 75 % ročne zo sumy 53. 110, 27 eur od 03. 04. 2013 do 03. 06. 2013 a úrokov z omeškania vo výške 8, 75 % ročne zo sumy 4. 556, 14 eur od 04. 06. 2013 do zaplatenia. Zastavenie konania v časti o zaplatenie úrokov (úžitkov) vo výške 6, 89 % ročne zo sumy 53. 110, 27 eur od 30. 06. 2008 do 03. 06. 2013 a v časti úrokov z omeškania vo výške 8, 75 % ročne zo sumy 17. 424, 27 eur od 03. 04. 2013 do zaplatenia, odôvodnil právne ust. § 96 O. s. p. a vecne späťvzatím návrhu navrhovateľa v tejto časti, ako i súhlasom odporcu s daným späťvzatím. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 142 ods. 3 O. s. p. a vecne neúspechom navrhovateľa v pomerne nepatrnej časti, ktorému priznal trovy konania za zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 1. 402 eur a trovy, ktoré vznikli na jeho právnom zastúpení za šesť úkonov á 16, 01 eur (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie návrhu, podanie zo dňa 24. 02. 2014, účasť na pojednávaní dňa 10. 11. 2014, podanie zo dňa 21. 01. 2015, účasť na pojednávaní dňa 26. 01. 2015), 2 x režijný paušál á 7, 81 eur, 2 x režijný paušál á 8, 04 eur, 2 x režijný paušál á 8, 39 eur, cestovné náhrady (§ 16 ods. 4 vyhl.), cesta na pojednávanie dňa 10. 11. 2014 a dňa 26. 01. 2015 Košice - Bratislava a späť, t. j. 810 km x 8,4 l/100 km (priemerná spotreba KIA Sorento) x 1,291 eur/l (cena paliva) + základná náhrada 0,183 eur/km = 254, 07 eur, náhradu za stratu času (podľa § 17 ods. 1 vyhlášky), čas strávený cestou na pojednávanie dňa 10. 11. 2014, cestou do Bratislavy a späť, za 18 začatých polhodín (18 x 13, 40 eur) = 241, 20 eur, náhradu za stratu času (podľa § 17 ods. 1 vyhlášky), čas strávený cestou na pojednávanie dňa 26. 01. 2015, cestou do Bratislavy a späť, za 18 začatých polhodín (18 x 13, 98 eur) = 251, 64 eur, + 20% DPH, t. j. celkom 2. 113, 74 eur, ktorú podľa § 149 ods. 1 O. s. p. uložil odporcovi zaplatiť právnenému zástupcovi navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4. 556, 14 eur, úrok vo výške 3, 62 % ročne zo sumy 4. 556, 14 eur od 04. 06. 2013 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 8, 75 % ročne zo sumy 53. 110, 27 eur od 03. 04. 2013 do 03. 06. 2013, úroky z omeškania vo výške 8, 75 % ročne zo sumy 4. 556, 14 eur od 04. 06. 2013 do zaplatenia a výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania, podal odporca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že rozsudok v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/O. s. p.), ako i z dôvodu, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojitosti s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) a navrhol rozsudok v napadnutých častiach zmeniť, návrh navrhovateľa zamietnuť a priznať mu právo na náhradu trov konania. Vytkol súdu prvého stupňa, že vec nesprávne právne posúdil, keď prioritne vychádzal z ust. § 25 ods. 6, § 33 ods. 2 a § 32 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a uviedol, že za náklady dražby zodpovedal priamo navrhovateľ dražby (teda odporca), pričom tento mal voči záložcovi právo na úhradu nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s výkonom záložného práva s tým, že za náklady dražby podľa súdu prvého stupňa zodpovedal priamo navrhovateľ dražby a keďže neplatnosť dražby nespôsobil dražobník (§ 25 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách), nárok na úhradu nákladov dražby mal dražobník priamo proti navrhovateľovi dražby a nakoľko bola rozhodnutím súdu vyhlásená za neplatnú, bol navrhovateľ dražby (ktorým je podľa súdu odporca), ktorý prevzal výťažok dražby, povinný ho bez odkladu vrátiť vydražiteľovi. Uviedol, že v zmysle § 151m ods. 6 Občianskeho zákonníka koná záložný veriteľ pri výkone záložného práva v mene záložcu, a teda v mene záložcu vykonáva aj všetky úkony súvisiace s dražbou, vrátane uzatvorenia zmluvy s dražobníkom a platenia odmeny dražobníkovi a preto odmenu a trovy dražby neuhrádza dražobníkovi záložný veriteľ vo vlastnom mene a na vlastný účet, ale v zmysle § 25 zákona o dobrovoľných dražbách ich záložný veriteľ uhrádza dražobníkovi v mene a na účet záložcu (vlastníka predmetu dražby). Poukázal na skutočnosť, že zákon o dobrovoľných dražbách v citovanom ustanovení súčasne limituje výšku odmeny dražobníka na maximálnu hranicu, v akej tieto náklady vlastník dražby hradí (t. j., ak by zmluvná dohoda medzi záložným veriteľom a dražobníkom obsahovala dojednanie, v zmysle ktorého by odmena dražobníka presahovala uvádzaných 10 % výťažku z dražby, maximálne však 20 % pohľadávky, odmenu by v časti presahujúcej tento zákonný horný limit znášal záložný veriteľ) a preto, ak bola dražba vyhlásená za neplatnú, osobou povinnou vrátiť vydražiteľovi odmenu dražobníka a trovy dražby nie je odporca ako záložný veriteľ, nakoľko nie je osobou, ktorý odmenu a trovy dražby znáša na vlastné náklady - tieto náklady je zo zákona povinný znášať vlastník predmetu dražby (záložca) s tým, že v prospech tohto tvrdenia svedčí aj § 32 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách, podľa ktorého si v prípade neplatnej dražby poskytnuté plnenia

majú navzájom vrátiť predchádzajúci vlastníka a vydražiteľ, z dôvodu ktorého sa na úkor navrhovateľa bezdôvodne neobohatí. Uviedol, že sumu 985, 70 eur, (ktorá predstavovala výťažok dražby po uhradení nákladov dražby a po uspokojení jeho pohľadávok ako záložného veriteľa), poukázal dražobníkovi za účelom zriadenia notárskej úschovy, aby ju mohol v zmysle zákonného ustanovenia § 32 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, odovzdať predchádzajúcemu vlastníkovi predmetu dražby, resp., aby mohol túto zložiť do notárskej úschovy. Odporca vo svojom odvolaní ďalej uviedol, že osobou povinnou vrátiť navrhovateľovi sumu 985, 70 eur je osoba, ktorá prevzala výťažok z dražby, a nie on, pričom informáciu o tom, ktorá osoba prevzala výťažok z dražby vo výške 985, 70 eur, môže navrhovateľ ako vydražiteľ získať v zmysle § 32 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách od dražobníka, z dôvodu ktorého vo vzťahu k poukázaniu sumy 985, 70 eur (ako sumy prevyšujúcej jeho pohľadávku, pre ktorú bola vedená dražba a nákladov dražby v zmysle § 32 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách), dražobníkovi neporušil žiadnu právnu povinnosť, a preto neprichádza do úvahy ani povinnosť zaplatenia sumy 985, 70 eur navrhovateľovi z titulu náhrady škody. Poukázal na skutočnosť, že z dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa vyplýva, že neplatnosť dražby bola určená v nadväznosti na výsledok konania vedeného na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 6C/91/2008 (o určení neplatnosti kúpnej zmluvy na predmet dražby), pričom dražba bola vyhlásená za neplatnú z dôvodu duševnej poruchy na strane fyzickej osoby, ktorá previedla nehnuteľnosť do vlastníctva záložcov a zároveň, že v čase jeho vyhlásenia o možnosti dražiť predmet dražby neprebíhal žiaden súdny spor o neplatnosť kúpnej zmluvy, keďže žaloba bola podaná až 3 dni pred konaním samotnej dražby a preto je zodpovednosť záložného veriteľa za možnosť dražiť predmet dražby potrebné vykladať v intenciách § 19 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, v zmysle ktorého samotné vedenie súdneho sporu nie je zákonným dôvodom na upustenie od dražby. Namietol nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa aj vo vzťahu k uplatnenej námietke premlčania, nakoľko neplatná dražba vo všeobecnosti nepredstavuje bezdôvodné obohatenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ale bezdôvodné obohatenie z neplatného právneho úkonu s tým, že právo navrhovateľa na zaplatenie sumy 4. 556, 14 eur s prísl. z titulu vydania bezdôvodného obohatenia je premlčané, nakoľko právo na vydanie bezdôvodného obohatenia si mohol navrhovateľ uplatniť voči nemu prvýkrát dňa 31. 06. 2008, pričom objektívna premlčacia doba podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 01. 07. 2011. Uviedol, že mu bola prvostupňovým súdom odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko v rozpore s jeho právom na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia sa nevysporiadal s jeho právnou argumentáciou, ktorá bola súčasťou jeho vyjadrenia zo dňa 10. 12. 2014. Namietol aj výrok, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania, nakoľko mu uložil zaplatiť aj súdny poplatok v sume 1. 402 eur, avšak podľa položky 1 prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, je sadzba súdneho poplatku vo výške 6 % z ceny predmetu konania a suma 1. 402 eur nepredstavuje 6 % zo sumy 4. 556, 14 eur, ale cca 30 % z ceny predmetu konania, pričom z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, ako bol uvedený súdny poplatok stanovený a či v uvedenej sume nie je zohľadnená aj tá časť predmetu konania, v ktorej bolo konanie zastavené, resp. návrh navrhovateľa zamietnutý. Odporca poukázal na skutočnosť, že z odôvodnenia rozsudku v tejto napadnutej časti vyplýva, že celkový súčet položiek (6 úkonov á 16, 01 eur, t.j. spolu 96, 06 eur, režijných paušálov v celkovej sume 47, 88 eur, cestovných náhrad v celkovej sume 254, 07 eur, náhrady za stratu času za pojednávanie 10. 11. 2014 v celkovej sume 241, 20 eur, náhrady za stratu času za pojednávanie 26. 01. 2015 v celkovej sume 251, 64 eur, + 20 % DPH), predstavuje sumu 2. 113, 74 eur, avšak uvedený súčet predstavuje sumu 890, 85 bez DPH, t. j. sumu 1. 069, 02 eur, pričom rozdiel uvedených dvoch súm (vrátane DPH) predstavuje viac ako 1. 000 eur.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že navrhuje rozsudok v napadnutých častiach potvrdiť a zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že v danom prípade záložcovia neboli skutočnými vlastníkmi predmetu dražby (zálohu), nakoľko ako vyplynulo z výsledkov predchádzajúcich súdnych konaní, čo medzi účastníkmi nie je sporné, záložné právo nebolo zriadené v prospech odporcu skutočným vlastníkom zálohu a preto vo vzťahu k hradeniu nákladov dražby (odmena dražobníka a náklady účelne vynaložené dražobníkovi na materiálne a organizačné zabezpečenie prípravy a priebehu dražby podľa § 2 písm. i/ zákona o dobrovoľných dražbách) nemožno uplatniť ustanovenie § 25 ods. 1 a 2 zákona o dobrovoľných dražbách, pretože skutočný vlastník predmetu dražby nebol povinný znášať ich náhradu a v súlade s ust. § 25 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách, náklady dražby mal uhradiť dražobníkovi navrhovateľ dražby, t. j. odporca. Poukázal na skutočnosť, že aj podľa uzatvorenej zmluvy o vykonaní dražby sa náklady dražby skutočne dražobníkovi zaviazal zaplatiť odporca s tým, že odmena dražobníkovi má povahu zmluvného plnenia, ktoré si dohodol odporca s dražobníkom, keď z predloženej zmluvy o vykonaní dražby č. 15/2008 zo dňa 28. marca 2008, ktorej súčasťou je Rámcová zmluva o vykonávaní dražieb zo dňa 10. marca 2008 vyplýva, že služby

podľa tejto zmluvy sa dražobník zaviazal vykonávať pre odporcu v postavení záložného veriteľa - banky a za tieto služby sa odporca zaviazal platiť dražobníkovi odmenu a náhradu nákladov (čl. 2 písm. a/ a b/ rámcovej zmluvy), a preto nárok dražobníka na zaplatenie odmeny smeroval voči odporcovi, ktorý jeho úhradou platil svoj vlastný záväzok. Uviedol, že neplatnosť dražby nespôsobil dražobník a preto v zmysle § 25 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách nemal znášať náklady dražby s tým, že neplatnosť dražby bola spôsobená nespôsobilosťou predmetu dražby (záložca nebol vlastníkom draženej veci), z dôvodu ktorého ani nemožno od dražobníka vyžadovať, aby vrátil oprávnene mu uhradené náklady dražby, keďže dražba z hľadiska pravidiel týkajúcich sa dobrovoľných dražieb prebehla hladko a za svoje služby podľa zmluvy o vykonaní dražby mu odporca bol povinný zaplatiť odmenu a náhradu nákladov, čo aj urobil. Poukázal na skutočnosť, že nakoľko odporca nemohol konať v mene a na účet vlastníka predmetu dražby (zálohu), pretože skutočný vlastník s ním neuzatvoril záložnú zmluvu, ktorou by ho k takémuto konaniu splnomocnil, nemožno aplikovať ustanovenie § 151m ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktoré sa týka plurality záložných veriteľov, a preto nemožno ani tvrdiť, že by náklady dražby mal znášať vlastník predmetu dražby, ktorý by ich mal kvôli neplatnosti dražby vrátiť vydražiteľovi, t. j. navrhovateľovi, čo sa osobitne vzťahuje na sumu 3. 570, 44 eur, ale aj vo vzťahu k zvyšku istiny vo výške 985, 70 eur, čo má rovnakú relevanciu, ktorá je navyše podporená tým, že v danom prípade žiadna čiastka vôbec nemala byť skladaná do notárskej úschovy, nakoľko záložné právo k zálohu bolo zriadené iba v prospech jedného záložného veriteľa, a to odporcu. Vo vzťahu k jeho oprávnenosti požadovať vrátenie celej čiastky 4. 556, 14 eur od odporcu uviedol, že aj podľa § 32 ods. 1 a 3 zákona o dobrovoľných dražbách, je povinnosťou práve navrhovateľa vrátiť celú uvedenú čiastku navrhovateľovi, a to na tom základe, že práve celú túto čiastku mu po ukončení dražby dražobník vyplatil v zmysle § 32 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, ktorú v danom prípade dražobník, ako to tvrdí sám odporca, poukázal celú sumu (53. 110, 27 eur) odporcovi a nakoľko táto čiastka bola poukázaná odporcovi, je to on, kto je povinný mu ju celú vrátiť, pričom uvedené platí bez ohľadu na to, ako s výťažkom odporca ďalej naložil. Poukázal na skutočnosť, že zodpovednosť odporcu za nemožnosť dražiť predmet dražby vyplýva z ust. § 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, ktoré zakotvuje absolútnu objektívnu zodpovednosť navrhovateľa dražby, t. j. odporcu za to, že dražba na danú draženú vec môže prebiehať, pričom je nepodstatné, či odporca vedel alebo nevedel o tom, že dražba prebiehať nemôže, pretože táto zodpovednosť je objektívna a tejto zodpovednosti sa navrhovateľ dražby ani nemôže zbaviť s tým, že samotné zavinenie je však irelevantné k vzniku záväzkov z bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že nakoľko okolnosť, pre ktorú bola dražba vyhlásená za neplatnú, v zmysle § 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, ide na ťarchu odporcu ako navrhovateľa dražby, náklady s tým spojené musí znášať on, pretože ich nemožno preniesť na žiaden iný subjekt. Uviedol, že súd prvého stupňa správne posúdil aj otázku premlčania s tým, že bezdôvodné obohatenie z relatívne neplatného právneho úkonu nastáva až účinným dovolaním sa tejto relatívnej neplatnosti, pričom v prípade dražby nastáva tento okamih až právoplatnosťou rozsudku o určení neplatnosti dražby, a teda až týmto okamihom začínajú plynúť premlčacie lehoty. Poukázal na skutočnosť, že relatívna neplatnosť v danom prípade vyplýva celkom jednoznačne z ustanovenia § 21 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách, podľa ktorého účinky príklepu zaniknú, až ak súd určil dražbu za neplatnú a aby vôbec nastali účinky neplatnosti dražby, musí existovať právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým je dražba určená za neplatnú, nakoľko bez tohto právoplatného súdneho rozhodnutia účinky neplatnosti dražby jednoducho nenastanú, teda neplatnosť nenadobudne svoju účinnosť. Nesúhlasil s tvrdením odporcu, že došlo k odňatiu jeho možnosti pred súdom konať, nakoľko súd prvého stupňa všetky právne relevantné okolnosti v odôvodnení svojho rozsudku stručne vysvetlil. K tvrdeniu odporcu v podanom odvolaní, že súd prvého stupňa priznal náhradu trov konania v nesprávnej výške uviedol, že súdny poplatok v uvedenej výške zaplatil s tým, že v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa došlo iba k chybe v písaní, pretože hodnota jedného úkonu právnej služby nie je v sume 16, 01 eur, ale v sume 161, 01 eur a celková výška priznaných trov je tak správna.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O. s. p. v znení účinnom od 01. júna 2014, túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., keďže pre nariadenie pojednávania neboli dané zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 214 ods. 1 O. s. p. (nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 31. marca 2016 podľa § 211 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O. s. p., pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci upovedomení zákonným spôsobom.

Súd prvého stupňa vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S poukazom na citované ustanovenie, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvého stupňa z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, ktorým návrhu navrhovateľa vyhovel.

K námietke odporcu, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery, avšak v prejednávanej veci, s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvého stupňa za úplné a ich právne posúdenie súdom prvého stupňa za správne.

V posudzovanej veci je nesporné, že dňa 30. 06. 2008 bola na základe návrhu navrhovateľa dražby ako prednostného záložného veriteľa, odporcu tohto konania vydražená nehnuteľnosť v prospech vydražiteľa, navrhovateľa tohto konania, nachádzajúca sa v katastrálnom území Q., vedená na LV č. XXX, rodinný dom súpisné číslo XXX a pozemok parc. č. XXXX/X - záhrady o výmere 271 m², za ktorú navrhovateľ zaplatil odporcovi kúpnu cenu vo výške 53. 110, 27 eur (dňa 30. 06. 2008), keď priebeh dražby bol osvedčený Notárskou zápisnicou N 230/2008, Nz 27831/2008, NCRIs 27543/2008 zo dňa 30. 06. 2008 s tým, že rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 27. februára 2012, č. k. 10C/152/2008 - 147, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. januára 2013, č. k. 5Co/140/2012 - 189 nadobudol právoplatnosť dňa 25. 02. 2013, bola dobrovoľná dražba určená za neplatnú z dôvodu absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou boli dražené nehnuteľnosti na záložných dlžníkov odporcu (rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 26. októbra 2010, č. k. 6C/91/2008 - 129, ktorým bolo určené, že kúpna zmluva o predaji nehnuteľností, nachádzajúcich sa v katastrálnom území Rožňava na LV č. XXX, rodinného domu so súpisným číslom XXX na parcele č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 337 m² a parcele č. XXXX/X - záhrady o výmere 271 m², zo dňa 09. 12. 2003, uzavretá medzi predávajúcim Š.R. A., H.. XX. XX. XXXX a kupujúcim R. K., H.. XX. XX. XXXX B. G. K., Q. K., H.. XX. XX. XXXX, je neplatná), pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09. 12. 2011.

Z obsahu spisu vyplýva, že odporca na základe výzvy navrhovateľa zo dňa 14. 03. 2013 (po určení neplatnosti dražby), ktorou žiadal vrátiť neoprávnene vyplatenú sumu a úžitkov z nej do 15 dní od doručenia výzvy, zaplatil navrhovateľovi sumu 48. 554, 13 eur dňa 03. 06. 2013 a zvyšok kúpnej ceny, ktorú navrhovateľ zaplatil (žalovaná istina 4. 556, 14 eur, t. j. 53. 110, 27 eur - 48. 554, 13 eur = 4. 556, 14 eur), napriek výzvam zo dňa 04. 04. 2013 a 12. 06. 2013 navrhovateľovi nevrátil.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že odporca (banka) dňa 10. 03. 2008 uzavrel s 1. KOŠICKOU DRAŽOBNOU s. r. o. (dražobník, od 13. 01. 2015 v likvidácii) Rámcovú zmluvu o vykonávaní dražieb a dňa 28. 03. 2008 uzavrel dražobník s odporcom Zmluvu o vykonaní dražby č. 15/2008, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na Liste vlastníctva č. XXX, nachádzajúce sa na parcele č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 337 m² a parcele č. XXXX/X - záhrady o výmere 271 m², stavba so súpisným číslom XXX na parcele č. XXXX/X, druh stavby - rodinný dom, ktorých bezpodielovými spoluvlastníkmi boli R. K. B. G. K. s tým, že na základe návrhu odporcu zo dňa 28. 03. 2008 ako navrhovateľa dražby, vykonal dražobník (1. KOŠICKÁ DRAŽOBNÁ s. r. o., od 13. 01. 2015 v likvidácii) dňa 30. 06. 2008 dobrovoľnú dražbu, keď odporca vyhlásil, že pohľadávka s príslušenstvom, pre ktorú

navrhol výkon záložného práva je pravá - právny dôvod vzniku pohľadávky s príslušenstvom bola Zmluva o hypotekárnom úvere zo dňa 26. 01. 2004, č. 006/5002/04HU a Zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľnosti č. ZZ1 k ÚZ č. 006/5002/04HU zo dňa 26. 01. 2004 a splatnosť pohľadávky nastala dňa 07. 07. 2005, pričom jej výška s príslušenstvom a poplatkami ku dňu 18. 03. 2008 predstavovala sumu 1. 367. 063, 28,- Sk (45. 378, 18 eur)

V konaní nebolo sporným, že odporca dňa 03. 06. 2013 vydal na základe výzvy navrhovateľa bezdôvodné obohatenie v sume 48. 554, 13 eur a rozdiel medzi zaplatenou kúpnu cenou (53. 110, 27 eur) a sumou, ktorú odporca navrhovateľovi vrátil (48. 554, 13 eur), t. j. sumu 4. 556, 14 eur, navrhovateľovi neuhradil, tvrdiac, že na úhradu svojej pohľadávky použil sumu 46. 401, 23 eur, keď trovy dražby predstavovali sumu 5. 723, 34 eur, z ktorej suma 3. 570, 44 eur bola odmenou dražobníka a zvyšná suma vo výške 985, 70 eur, spočívajúca vo výťažku dražby po uhradení nákladov a po uspokojení pohľadávok odporcu ako záložného veriteľa, bola poukázaná dražobníkovi.

V prejednávanej veci bola dražba, ktorou navrhovateľ vydražil nehnuteľnosti zapísané na Liste vlastníctva č. XXX určená právoplatným súdnym rozhodnutím (rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 27. februára 2012, č. k. 10C/152/2008 - 147, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. januára 2013, č. k. 5Co/140/2012- 189 nadobudol právoplatnosť dňa 25. 02. 2013), za neplatnú, čím došlo k zániku účinkov príklepu ku dňu príklepu (§ 21 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách).

Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie vecnej správnosti prvostupňového rozsudku, ktorým rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť (vrátiť), navrhovateľovi istinu 4. 556, 14 eur s príslušenstvom, predstavujúcej rozdiel medzi navrhovateľom zaplatenou kúpnu cenou za draženú nehnuteľnosť (53. 110, 27 eur) a sumou, ktorú odporca ako navrhovateľ dražby, po určení jej neplatnosti navrhovateľovi vrátil (48. 554, 13 eur).

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvého stupňa, že odporca, ktorý prevzal výťažok dražby ako jej navrhovateľ od dražobníka, ho bol povinný vrátiť bezodkladne vydražiteľovi, nakoľko dražba bola vyhlásená za neplatnú (§ 32 ods. 3 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách), povinnosť, ktorú si nesplnil, nakoľko navrhovateľovi vrátil z ním zaplatenej sumy 53. 110, 27 eur iba sumu 48. 554, 13 eur, dôvodiac tým, že sumu 3. 570, 44 eur zaplatil dražobníkovi titulom odmeny a sumu 985, 70 eur ako výťažok dražby po uhradení nákladov a po uspokojení jeho pohľadávok ako záložného veriteľa, poukázal tiež dražobníkovi, keďže však záložcovia (R. K. B. G. K.) neboli vlastníkami zálohu (predmetu dražby), keď bolo právoplatným súdnym rozhodnutím určené, že kúpna zmluva, ktorou nadobudli predmet dražby je neplatná, neboli ani povinní znášať náklady dražby. Je nutné zároveň poukázať na skutočnosť, že ani suma 985, 70 eur, vlastníkom zálohu (v čase konania dražby boli vlastníkami predmetu dražby ešte R. K. B. G. K.) vôbec vyplatená nebola, a preto aj argumentácia odporcu v podanom odvolaní, že v prípade, ak bola dražba vyhlásená za neplatnú, nie je záložný veriteľ (odporca) povinnou osobou vrátiť vydražiteľovi (navrhovateľovi) odmenu dražobníka a trovy dražby, nakoľko nie je osobou, ktorá odmenu a trovy dražby znáša na vlastné náklady, keďže zo zákona tieto náklady znáša vlastník predmetu dražby je nesprávna, nakoľko predchádzajúcim vlastníkom predmetu dražby vyplatená nebola.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Bezdôvodné obohatenie vzniká na základe objektívnej skutočnosti, a to získaním bezdôvodného obohatenia na úkor iného, pričom sa nevyžaduje, aby takéto obohatenie bolo získané zavineným protiprávnym úkonom. Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik objektívne merateľného majetkového prospechu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznanými dôvodmi s tým, že dôkaz o existencii bezdôvodného obohatenia na strane obohateného, musí ponúknuť postihnutý, ktorý žalobou na súde žiada vydanie bezdôvodného obohatenia, respektíve jeho peňažnú náhradu. Pre vznik bezdôvodného obohatenia Občiansky

zákonník vyžaduje objektívnu skutočnosť, a síce to, aby k bezdôvodnému obohateniu došlo v dôsledku právom uznaných dôvodov, keďže je irelevantné, či k bezdôvodnému obohateniu u povinného subjektu došlo v dôsledku konania tretej osoby. Inštitút bezdôvodného obohatenia smeruje k odčerpaniu prostriedkov od osoby, ktoré získala niektorou zo skutkových podstát uvedených v ustanovení § 451 až § 454 Občianskeho zákonníka, a výška plnenia za užívanie cudzej veci sa preto odvodzuje od prospechu, ktorý získal obohatený, ktorý je povinný vydať to, čo získal neoprávneným užívaním cudzej veci (v posudzovanej veci finančných prostriedkov vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa), teda ten prospech, ktorý bezdôvodne získal a o ktorý sa na úkor vlastníka obohatil. Užívanie cudzieho majetku bez právneho dôvodu s povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie predstavuje všeobecné poňatie právneho princípu, ktorý je potrebné aplikovať na vopred bližšie neurčené prípady a pri posudzovaní veci je potrebné vždy vychádzať zo všeobecnejšieho poňatia vlastníckeho práva ako práva, ktoré môže byť obmedzené len so súhlasom vlastníka, inak len na základe zákona.

K tvrdeniu odporcu, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil aj ním uplatnenú námietku premlčania, ktorá navrhovateľovi uplynula dňa 01. 07. 2011, nakoľko si mohol svoje právo uplatniť prvýkrát dňa 31. 06. 2008, keď dospel k záveru, že nárok navrhovateľa uplatnený v konaní premlčaný nie je, odvolací súd uvádza, že okamihom na určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúcou vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto sa obohatil a pre určenie začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo.

V posudzovanej veci sa navrhovateľ o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor dozvedel až dňa 25. 02. 2013, kedy nadobudol rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 27. 02. 2012, sp. zn. 10C/152/2008, ktorým bola určená neplatnosť dražby právoplatnosť, pričom k vzniku bezdôvodného obohatenia došlo dňom, kedy bola navrhovateľovi vrátená odporcom časť zaplatenej kúpnej ceny, t. j. až dňa 03. 06. 2013 (kedy bola na jeho účet pripísaná čiastka 48. 554, 13 eur) a nakoľko navrhovateľ svoj nárok uplatnil na súde podaním návrhu dňa 14. 08. 2013 k premlčaniu jeho nároku v žiadnom prípade dôjsť nemohlo, z dôvodu ktorého dospel prvostupňový súd k správne právne záveru, že námietka premlčania uplatnená odporcom je nedôvodná.

Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej (ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4. 556, 14 eur, úrok vo výške 3, 62 % ročne zo sumy 4. 556, 14 eur od 04. 06. 2013 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 8, 75 % ročne zo sumy 53. 110, 27 eur od 03. 04. 2013 do 03. 06. 2013, úroky z omeškania vo výške 8, 75 % ročne zo sumy 4. 556, 14 eur od 04. 06. 2013 do zaplataenia) podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým návrh vo zvyšku zamietol odvolaním napadnutý nebol a preto nadobudol právoplatnosť.

Odvolací súd sa však v celom rozsahu stotožnil s námietkami odporcu v podanom odvolaní, že výrok, ktorým prvostupňový súd rozhodol o náhrade trov konania je vecne nesprávny, resp. nepreskúmateľný.

Súd prvého stupňa totiž výrok, ktorým rozhodol o náhrade trov konania odôvodnil právne ust. § 142 ods. 3 O. s. p. a vecne tým, že navrhovateľ mal v konaní neúspech iba v nepatrnej časti, avšak uniklo jeho pozornosti, že navrhovateľ zobral v priebehu konania (na prvostupňovom pojednávaní dňa 26. 01. 2015, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok) svoj návrh späť v časti o zaplataenie úrokov (úžitkov) vo výške 6, 89 % ročne zo sumy 53. 110, 27 eur od 30. 06. 2008 do 03. 06. 2013 (t. j. suma 18. 035, 83 eur) a v časti úrokov z omeškania vo výške 8, 75 % ročne zo sumy 17. 424, 27 eur od 03. 04. 2013 do zaplataenia (t. j. suma 776, 65 eur), t. j. navrhovateľ zobral svoj návrh späť v časti o zaplataenie sumy 18. 812, 48 eur (zo sumy 23. 368, 62 eur, vid' č. I. 33 spisu, odvolací súd poukazuje aj na nesprávnu žurnalizáciu spisu, keď po čísle listu 32 nasleduje číslo listu 35), keď súd prvého stupňa vyčíslil (resp. akceptoval navrhovateľom zaplataený súdny poplatok za návrh v sume 1. 402 eur) súdny poplatok ako 6 % zo základu 23. 368 eur (4. 556, 14 eur + 18. 035, 83 eur + 776, 65 eur = 23. 368, 62 eur), a preto bolo jeho povinnosťou skúmať, ktorá zo sporových strán procesne zavinila zastavenie konania, t. j. na trovy zastaveného konania v časti, aplikovať ust. § 146 ods. 2 O. s. p.

Odvolací súd považuje za potrebné dať súdu prvého stupňa do pozornosti, že kritériom na priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak u navrhovateľa (žalobcu),

ako aj u odporcu (žalovaného). Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu, o ktorom súd rozhoduje vo veci samej. Podľa miery úspechu môže súd o náhrade trov konania rozhodnúť tak, že prizná náhradu všetkých trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva tomu účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O. s. p.), alebo náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný (§ 142 ods. 2 O. s. p.), alebo môže priznať plnú náhradu trov konania účastníkovi, aj keď mal vo veci úspech len čiastočný, ak mal neúspech len v pomerne nepatrnej časti (§ 142 ods. 3 O. s. p.), alebo môže priznať plnú náhradu trov konania účastníkovi, aj keď mal vo veci úspech len čiastočný, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu (§ 142 ods. 3 O. s. p.), alebo napokon prizná odporcovi náhradu trov konania proti navrhovateľovi, aj keď odporca nemal úspech vo veci, ak svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania (§ 143 O. s. p.).

Úspech vo veci sa teda zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U navrhovateľa ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t. j., ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ak účastník nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t. j. každý účastník (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešný a sčasti neúspešný. Vo všeobecnosti platí, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí.

Bolo nevyhnutné súhlasiť aj s argumentáciou odporcu v podanom odvolaní, že pokiaľ prvostupňový súd priznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia za šesť úkonov právnej služby á 16, 01 eur (zrejma chyba, ktorú súd prvého stupňa prehliadol a podľa § 164 O. s. p. neopravil), tak súčet trov právneho zastúpenia nemôže predstavovať priznanú sumu vo výške 2. 113, 74 eur.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým rozhodol o trovách konania podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O. s. p., v ktorom bude povinnosťou prvostupňového súdu o trovách konania (celého podľa § 224 ods. 3 O. s. p.) opätovne rozhodnúť tak, aby bolo možné jeho rozhodnutie odvolaciemu prieskumu podrobiť.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.